

Verslag over kampen voor jonge vrouwen en meisjes in Rwanda in december 2018

Nadat wij veel gebeden hadden voor een gelegenheid om in december in Kigali te zijn, gaf de Heer ons de mogelijkheid in twee kampen mee te werken. We willen graag met jullie delen hoe de Heer ons zegende met vele aanmoedigen en getuigenissen tijdens onze tijd in Rwanda.

Op de avond van 17 december 2018 kwamen we aan in Kigali. Het was onze bedoeling om twee weken in Rwanda te verblijven (17-30 december 2018). Gedurende deze tijd wilden we

- Een kamp voor jonge vrouwen en meisjes in Kigali, de hoofdstad van Rwanda, en in de plaats Nyamata, gelegen in het oosten van het land.
- Een aantal huisbezoeken maken in gezinnen van broeders en zusters, ook bij families van gesponsorde kinderen
- De Bijbelconferentie over bedelingen in Kigali bijwonen

Structuur en doel van de meisjeskampen

Van 17 tot 20 december, in Kigali en Nyamata, en van 26-28 december in Nyamata, hielden we een kamp voor jonge vrouwen (19 jaar en ouder) en meisjes (10 tot 18 jaar). Het onderwerp was het boek Esther. We hadden < twee brochures over het onderwerp voorbereid. Eén brochure bevatte vragen voor jongere meisjes, en de andere brochure bevatte meer uitgebreide en diepgaande vragen over praktische dingen die we van Esther kunnen leren.

De brochure voor de oudere meisjes bevatte ook enkele verhalen die werden gepubliceerd in de eerste twee nummers van het jeugdtijdschrift Mathêtria, die goed pasten bij de onderwerpen die we behandelden. De vragen werden

in de brochure gedrukt in het Engels, Frans en Kinyarwanda, en behandelden het dagelijks leven van een typische jonge vrouw in Rwanda op een universiteit, een middelbare school, een internaat, op het werk en in de woonwijk.

We behandelden twee hoofdstukken tegelijk. Eén zuster legde het betreffende gedeelte uit in het Engels, terwijl een andere zuster het in Kinyarwanda vertaalde. Daarna werkten de deelnemers verder aan het onderwerp in groepsverband >, om vervolgens de resultaten van het elke groep in Kinyarwanda te presenteren.

Aan het eind van elke sessie uitten veel meisjes vragen en opmerkingen die hun ervaringen en wat ze hadden geleerd, weerspiegelden. Tijdens de studies in de twee kampen zagen we de leiding van God in het leven van Esther en haar volk, hun geloof, hun vertrouwen en hun gehoorzaamheid. Het doel was om te leren van het leven en gedrag van Esther welk karakter en houding een jonge christelijke vrouw zou moeten tonen tegenover ongelovigen.

In Kigali namen ongeveer 150 jonge vrouwen en meisjes deel aan het kamp, van wie de meesten uit Kigali en de vergaderingen in het westen van het land kwamen.

Maar er waren ook bezoeksters uit andere delen van het land. In Nyamata nemen ongeveer 160 meisjes deel aan het kamp.

De meerderheid van de meisjes en jonge vrouwen gaat nog naar school of naar de universiteit of heeft sinds kort een beroep. Tijdens het driedaagse kamp in Kigali werden veel vragen

gesteld over het getuigenis dat de meisjes kunnen afleggen in ontmoedigende omstandigheden in de scholen die zij bezoeken. Bovendien stelden veel van de uitgenodigde meisjes die uit andere geloofsgemeenschappen of uit de wereld kwamen, vragen over de redding en de zekerheid van het eeuwige leven. Vele vragen van deze meisjes gingen ook in op de kwestie van goede werken als veronderstelde bijdrage tot rechtvaardiging en redding. Een ander belangrijk onderwerp was de kwestie van het belang van vasten in het leven van een christen vandaag.

We zijn erg dankbaar voor de steun die we ontvingen van de broeders < Jacques Muragijimana en Emmanuel Bahati, die in beide kampen in Kigali en Nyamata het evangelie verkondigden en vragen beantwoordden over heil en goede werken.

Aan het einde van beide kampen kregen we veel feedback en dankbetuigingen met betrekking tot de geleerde praktische lessen. Een aantal van de meisjes die voor de eerste keer hadden deelgenomen, gaven aan dat ze zich, wat betreft heilszekerheid, intensiever met de Bijbel moesten bezighouden. Het was ook de eerste keer voor sommige deelnemers

dat ze iets over het boek Esther hoorden.

In de laatste groepspresentatie zei een meisje: "Ik was heel opgelucht te leren dat er maar één manier is om naar de hemel te gaan - Jezus. Het helpt heel erg om te zien dat goede werken en gehoorzaamheid aan de geboden nooit de deur naar de hemel te openen, maar slechts het geloof in het werk van het kruis van de Heer".

Een zuster die verantwoordelijk is voor het coördineren van de kampen was, deelde later mee dat sommige meisjes met grote vreugde terugkeerden naar huis met wens om andere kampen te bezoeken.

Vandaag namen sommige meisjes die niet naar internaten gaan contact met ons op via WhatsApp en sms-berichten.

We danken de Heer voor de zegeningen tijdens de retraites en dat vele praktische lessen werden geleerd. We hopen dat sommigen ertoe zijn gebracht om de Heer Jezus als hun Verlosser en enige weg naar de hemel te aanvaarden. We zijn ook erg dankbaar dat deze kampen een grote bemoediging waren voor de plaatselijke zusters.

Meer activiteiten tussen de twee kampen in

Naast de twee kampen hadden we het voorrecht om van 22 tot 25 december een Bijbelconferentie over bedelingen bij te wonen in Kigali. De conferentie werd zeer goed bezocht door broeders en zusters uit alle vier delen van het land. Er waren ook enkele broeders en zusters uit Congo aanwezig.

We hadden ook de gelegenheid om twee getrouwe gezinnen thuis te bezoeken. Een gezin is dat van een zuster die drie kinderen in de tienerleeftijd heeft en een zieke echtgenoot. Zij is verantwoordelijk voor het volledige inkomen van het gezin en zorgt voor iedereen in

huis. We brachten enige tijd door met haar en haar kinderen door, en bemoedigden haar aan door het Woord. We hebben ook samen gebeden. Een ander gezin dat we bezochten, is dat van een zuster die een weduwe is. Ze nodigde ons uit voor een diner samen met een paar jongeren uit de vergadering in Kigali.

Na de lunch hadden we de gelegenheid om onze ervaringen in de verschillende landen waar we vandaan kwamen, uit te wisselen. Na de conferentie hadden we de tijd om verschillende families van gesponsorde kinderen te bezoeken. We bezochten ongeveer veertig gezinnen bij twee verschillende gelegenheden. We ontmoetten elk kind

en brachten enige tijd door met hun ouders en familieleden. Veel van deze kinderen leven met slechts één ouder of met beide ouders, maar zonder de steun van hun familie.

Tijdens de bezoeken was het onze bedoeling om wat tijd door te brengen met het kind in het gezin om het te leren kennen en met hem te spelen.

We gaven kleine kerstgeschenken en probeerden vervolgens contact op te nemen met de ouders en familieleden om hen het evangelie te brengen. Veel van de ouders of verzorgers zijn christenen. Maar tijdens de korte gesprekken kregen we de indruk dat het goed voor hen was om een verdiepende uitwisseling

te hebben met andere gelovigen om ook het onderwerp van redding beter te begrijpen. Veel van de ouders begrijpen redding door genade niet echt. We danken de Heer voor de mogelijkheden van deze gesprekken die Hij ons gaf. Vooral sommige moeders drukten hun verlangen uit om meer over het evangelie te leren.

Onze tijd in Kigali eindigde met dank en eer aan God. Hij was met ons en we hebben zijn bewaring, en bescherming ervaren tijdens onze reis.

We zijn erg dankbaar voor iedereen die de tijd neemt om het werk van Rwanda in gebed toe te vertrouwen aan de Heer Jezus.

Hij die u roept, is getrouw, en Hij zal het werk voortzetten totdat Hij komt. Ons gebed en verlangen is dat de Heer kostbaarder voor ons wordt en we echt wensen dat Hij vlug zal terugkomen waarbij we alles aan Hem overdragen.

Namens het hele team

< Bagwiza Jackie

Een bericht en verzoek van jonge gelovigen uit Kigali, Rwanda

Gisteravond besloten jonge broeders en zusters van de vergadering in Kigali, de straat op te gaan en traktaten uit te delen. In het begin waren we erg nerveus omdat we het nog nooit eerder hadden gedaan.

We namen het als een uitdaging om te zien hoeveel traktaten we binnen twee uur konden verspreiden. We ontmoetten elkaar om 18.00 u. tijdens de spits bij de bushalte van Nyabugogo, dat in het drukste centrum van Kigali ligt, en bleven daar tot 20.00 u.

In kleine dozen hadden we ongeveer 1500 traktaten bij ons. Gedurende deze twee uur was het mogelijk om meer dan 1.000 traktaten te verspreiden! Na aankomst in Nyabugogo, gaf een zuster twee van de traktaten aan een man. Deze man maakte ons bang. Hij keek de zuster met kwade ogen aan en riep "Nee!". We waren allemaal erg bang en dachten dat dit een grotere uitdaging was dan we aanvankelijk dachten. We vroegen ons af of we de dozen met traktaten niet meteen naar het Bijbelcentrum zouden moeten terugbrengen. Een paar minuten na dit incident dachten we allemaal hetzelfde en wisten wat we moesten doen. We moesten bidden. We baden en vroegen de Heer om ons de nodige moed te geven en ons naar mensen te leiden die bereid waren de traktaten te accepteren.

Toen besloten we om op verschillende plaatsen te gaan staan. Een van ons verdeelde de traktaten aan bestuurders van motortaxi's buiten het busstation, een ander ging langs de winkels in het gebied rondom het busstation en twee andere broeders en zusters liepen door het busstation. We werden allemaal geconfronteerd met dezelfde vragen: verkopen jullie de Bijbel? Gaat dit over Jezus? Oh! Geef mij er ook een! Kan ik er nog een krijgen voor mijn vrouw? Kom je van de Jehova's Getuigen? Behoor jij tot een van deze "nieuwe kerken"? Kunnen we ook gratis Bijbels krijgen? Hoe kan ik een Bijbel krijgen? Wat is de naam van je kerk? Wat is het adres en hoe kan ik je vinden? Etc.

Aan het einde van onze tijd in deze drukke wijk, waren we erg bemoedigd en besloten we om in de komende maanden een keer per week traktaten te verdelen in verschillende delen van Kigali, met name in de grote bushaltes, scholen, universiteiten.

Als jonge gelovigen uit Kigali delen we elke week van de maand onze ervaringen met deze "uitdaging van traktatenverdeling". We willen uw gebed vragen. Wilt u bidden dat de Heer deze traktaten gebruikt, om vele ontvangers duidelijk maken dat Zijn redding alleen op grond van genade is, en dat de Heer ons zal leiden naar de juiste mensen en ons de moed geven om deze acties te blijven uitvoeren.

Uitdaging

Aan jonge broeders en zusters uit verschillende plaatselijke vergaderingen waar voldoende traktaten voorradig zijn: de uitdaging is om ze te verspreiden in openbare plaatsen om zo veel mogelijk mensen te bereiken, bijvoorbeeld op markten, bushaltes, winkels, jeugdcentra, sportscholen, scholen, etc.

In een periode van minstens 30 minuten tot twee uur, eenmaal per week gedurende een maand.

Dit is een activiteit die vier keer per maand wordt uitgevoerd. Dit kan natuurlijk vaker voorkomen, afhankelijk van het aantal jonge broeders en zusters.

Nu een ander idee: Als je deze actie, zoals wij hebben geprobeerd die uit te voeren, goed vindt, zou het nuttig zijn om onze ervaringen te delen op de Facebook-pagina van de Foundation All Nations.

Ik ben heel blij dat jonge mensen in vele plaatselijke vergaderingen in onze buurlanden deze uitdaging al aangaan!

We raden aan dat de traktaatverdeling op zondag wordt aangekondigd, zodat de jonge mensen hiermee rekening kunnen houden. Het zou ook goed zijn de jongeren elke zondag te bemoedigen door een kort verslag van wat er gebeurd is.

De uitdaging begint nu!